

همیمیلیای زند پیشین یک طرفه و دررفتگی مفصل قلم دستی اندام قدامی راست در یک سگ ۵ ساله از نژاد مخلوط



JOURNAL OF VETERINARY CLINICAL RESEARCH

دوره پانزدهم، شماره دو، زمستان ۱۴۰۳

پدرام هژبری منش^{۱*}، فراز فتحی یگانه^۲، امیرعلی رئیسی^۱

۱. گروه علوم بالینی دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

۲. گروه علوم بالینی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

ایمیل نویسنده مسئول: pedramhozhbry@gmail.com

دریافت مقاله: ۱ دی ۱۴۰۳، پذیرش نهایی: ۶ اسفند ۱۴۰۳

چکیده:

یک سگ ۵ ساله از نژاد مخلوط با درد و ناهنجاری در اندام قدامی سمت راست به بیمارستان دامپزشکی مرکزی آورده شد. در معاینه فیزیکی این اندام، انحراف به سمت داخل پنجه قدامی و ناپایداری مفصل قلم دستی تشخیص داده شد. بررسی‌های رادیوگرافی عدم تشکیل استخوان زند پیشین و دررفتگی مفصل قلم دستی را تأیید کرد. همیمیلیای زند پیشین طولی پیش محوری تشخیص داده شد. اصلاح جراحی این ناهنجاری به صاحب حیوان پیشنهاد شد، اما او از انجام جراحی خودداری کرد و تنها توصیه‌های مراقبتی ارائه گردید.

کلمات کلیدی: همیمیلیا، زند پیشین، سگ.

همیمیالیی زند پیشین یک طرفه و دررفتگی مفصل قلم دستی اندام قدامی راست در یک سگ ۵ ساله از نژاد مخلوط

مقدمه:

این حیوان تزریق عضلانی داروی بی‌حسی شامل ترکیبی از کتامین و اسپرومازین دریافت کرد تا درد، بررسی‌های بیشتر رادیوگرافی را دشوار نکند، زیرا حیوان به‌طور کامل هوشیار بود. مطالعات رادیوگرافی با استفاده از نماهای میانی-جانبی و قدامی-خلفی اندام قدامی راست انجام شد. تصاویر رادیوگرافی عدم تشکیل استخوان زند پیشین راست همراه با دررفتگی مفصل قلم دستی و انحراف پنجه قدامی را نشان داد (۷و۶).



شکل ۱. نمای میانی-جانبی از اندام حرکتی قدامی سمت راست

در دوران رشد جنینی، ممکن است خطاهایی رخ دهد که موجب ایجاد ناهنجاری‌های مادرزادی ساختاری یا عملکردی شود که این ناهنجاری‌ها هنگام تولد به صورت غیرطبیعی ظاهر می‌شوند. ناهنجاری‌های مادرزادی می‌توانند کل بدن یا بخش‌هایی از سیستم‌های مختلف بدن را تحت تأثیر قرار دهند (۱).

اگر اندامی به‌طور مادرزادی ناقص یا جزئی تشکیل نشده باشد، این نقص ممکن است به اشکال مختلف از غیاب یک ساختار منفرد تا غیاب جزئی یا کامل اندام بروز کند.

این مورد بالینی نوعی همیمیالیی بود، یک ناهنجاری مادرزادی که با نبود کامل یا جزئی یک یا چند استخوان مشخص می‌شود. یکی از انواع این ناهنجاری، همیمیالیی طولی است که با غیاب مادرزادی یک یا چند استخوان در امتداد سمت پیش‌محوری (میانی) یا پس‌محوری (جانبی) یک اندام تعریف می‌شود. نوع دیگری از همیمیالیی، نوع اینترکالاری است که در آن تمام یا بخشی از استخوان‌های میانی یک اندام غایب هستند، اما بخش‌های بالایی و پایینی وجود دارند (۳و۲).

همیمیالیی عرضی یکی دیگر از دسته‌بندی‌های این ناهنجاری است که با غیاب کامل بخش پایینی اندام مشخص می‌شود و همیمیالیی پاراگزینال با عدم رشد استخوان زند پیشین یا زند پسین، یا درشت نی و نازک نی تعریف می‌شود (۵و۴).

هدف از مطالعه ما توصیف یافته‌های بالینی و رادیوگرافی یک مورد نادر نقص یک‌طرفه اندام قدامی در یک سگ بود.

توصیف مورد: یک سگ نر ۵ ساله از نژاد مخلوط به بیمارستان دامپزشکی مرکزی برای بررسی ناهنجاری و لنگش در اندام قدامی سمت راست آورده شد. این ناهنجاری از زمان تولد وجود داشت. در معاینه فیزیکی، اندام قدامی راست به‌صورت عملکردی دردناک، به‌طور قابل توجهی کوچک‌تر از اندازه طبیعی و با انحراف به داخل پنجه جلو مشاهده شد. شواهدی از شکستگی در معاینات بالینی یافت نشد.



شکل ۲. نمای قدامی-خلفی از اندام های حرکتی قدامی

مداوم بر اندام آسیب‌دیده برای ارزیابی وضعیت حیوان و تنظیم برنامه درمانی توصیه شد.

اگرچه حیوان توانست زندگی نسبتاً عادی داشته باشد، این وضعیت برخی مشکلات بالقوه بلندمدت داشت. برای مثال، خطر ابتلا به آرتروز در مفصل آسیب‌دیده با گذشت زمان وجود داشت، به‌ویژه اگر حیوان همچنان دارای اضافه‌وزن بود یا فعالیت بدنی زیادی داشت. علاوه بر این، حیوان ممکن بود در معرض خطر بالاتری برای آسیب‌های ثانویه یا عفونت در اندام آسیب‌دیده به دلیل ناپایداری مفصل قرار گیرد (۱۰ و ۱۱). برای کاهش خطر عوارض و بهینه‌سازی کیفیت زندگی حیوان، به صاحب حیوان توصیه شد که برنامه درمانی پیشنهادی را دنبال کرده و از فعالیت‌هایی که می‌توانند فشار بیش از حد بر اندام آسیب‌دیده وارد کنند، اجتناب کند. بررسی‌های منظم دامپزشکی برای نظارت بر وضعیت حیوان و رسیدگی به مشکلات احتمالی ضروری بود.

اهمیت بالینی: این گزارش موردی به چالش‌های مرتبط با مدیریت ناهنجاری‌های مادرزادی اندام‌ها در سگ‌ها اشاره دارد. همیمیلیا، یک وضعیت نادر که با نبود بخشی از اندام مشخص می‌شود، می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر تحرک و کیفیت زندگی حیوان داشته باشد. در این مورد، وجود همیمیلیا در استخوان زند پیشین راست، همراه با دررفتگی مفصل قلم دستی، ارائه بالینی را پیچیده‌تر کرد.

تصمیم صاحب حیوان برای عدم انجام مداخله جراحی اهمیت رضایت آگاهانه و آموزش صاحب حیوان در دامپزشکی را نشان می‌دهد. اگرچه جراحی ممکن بود عملکرد اندام و کاهش درد را بهبود بخشد، اما همچنین خطراتی داشت و نیازمند مراقبت‌های پس از عمل بود. درک مزایا و معایب گزینه‌های درمانی مختلف برای اتخاذ تصمیمات آگاهانه در مورد بهترین مسیر درمانی حیاتی است. مدیریت موفق این مورد از طریق روش‌های محافظه‌کارانه نشان‌دهنده امکان دستیابی به نتایج مثبت حتی در موارد پیچیده ناهنجاری‌های اندام است. روش‌های غیرجراحی مانند

درمان و نتیجه: با توجه به تصمیم صاحب حیوان برای عدم انجام مداخله جراحی، برنامه درمانی بر روش‌های غیرجراحی متمرکز شد که شامل موارد زیر بود:

- **مدیریت درد:** داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAIDs) برای کاهش درد و ناراحتی تجویز شد. انتخاب دقیق این داروها به‌منظور کاهش عوارض جانبی احتمالی انجام شد (۸).

- **فیزیوتراپی:** تمرینات حرکتی ملایم و ماساژ برای حفظ تحرک مفاصل و جلوگیری از تحلیل عضلات توصیه شد. مشاوره با یک فیزیوتراپیست ماهر می‌توانست راهنمایی لازم را درباره تکنیک‌ها و تمرینات مناسب ارائه دهد.

- **مدیریت وزن:** وزن حیوان به دقت کنترل و در صورت لزوم تنظیم شد تا فشار بر اندام آسیب‌دیده کاهش یابد. حیوانات دارای اضافه‌وزن ممکن است دچار فشار بیشتر بر مفاصل شوند که می‌تواند وضعیت را تشدید کند.

نتیجه: با وجود عدم انجام مداخله جراحی، حیوان به خوبی با شرایط خود سازگار شد. برنامه درمانی محافظه‌کارانه در مدیریت درد و حفظ کیفیت معقول زندگی مؤثر بود. حیوان ناراحتی کمی داشت و توانست بدون دشواری قابل‌توجهی راه برود. با این حال، محدودیت‌هایی در توانایی حیوان برای شرکت در فعالیت‌های پرتحرک یا تمرینات سنگین وجود داشت (۹).

شایان ذکر است که پیش‌آگهی بلندمدت ممکن است بر اساس عواملی مانند سلامت کلی حیوان، سطح فعالیت و شدت وضعیت متغیر باشد. بررسی‌های منظم دامپزشکی و نظارت

همیمیای زند پیشین یک طرفه و دررفتگی مفصل قلم دستی اندام قدامی راست در یک سگ ۵ ساله از نژاد مخلوط

در نتیجه، این گزارش موردی به مجموعه‌ای از مقالات علمی در مورد ناهنجاری‌های مادرزادی اندام‌ها در سگ‌ها افزوده است. با به اشتراک گذاشتن ارائه بالینی، گزینه‌های درمانی و نتایج، این گزارش اطلاعات ارزشمندی برای دامپزشکان و صاحبان حیوانات خانگی که با چالش‌های مشابهی روبرو هستند، ارائه می‌دهد. تحقیقات بیشتری برای درک بهتر پیش‌آگهی بلندمدت و استراتژی‌های مدیریت بهینه برای سگ‌های دارای همیمیای و ناهنجاری‌های مرتبط مورد نیاز است.

مدیریت درد، فیزیوتراپی و استفاده از آتل در کاهش ناراحتی و بهبود عملکرد در برخی موارد مؤثر هستند. این گزارش موردی همچنین به اهمیت نظارت و مراقبت‌های پیگیری مداوم برای سگ‌های دارای ناهنجاری‌های مادرزادی اندام‌ها اشاره دارد. حتی پس از درمان اولیه، خطر بروز عوارضی مانند آرتروز یا آسیب‌های ثانویه وجود دارد. بررسی‌های منظم دامپزشکی و مداخله زودهنگام می‌تواند به شناسایی و رسیدگی به مشکلات احتمالی پیش از شدت یافتن آنها کمک کند.

منابع:

1. Alam MR, Heo SY, Lee HB, Kim JH, Park YJ, Lee KC, Choi IH, Kim NS. Preaxial longitudinal intercalary radial hemimelia in a dog: a case report. *Center for Healthcare Technology Development, College of Veterinary Medicine, Chonbuk National university, Jeonju, Republic of Korea.* 2006; 51(3): 118-123. doi: 10.17221/5529-VETMED
2. Corbera JA, Pulido M, Morales M, Juste MC, Gutierrez C. Radiological findings in three cases of paraxial hemimelia in goats. *Department of animal medicine and surgery, veterinary faculty, university of las palmas de gran canaria, arucas 35416, Canary Islands, Spain.* 2002; 64(9): 843-845. doi: 10.1292/jvms.64.843.
3. Macri F, Rapisarda G, Lanteri G, Di Pietro S, Auriemma E, Mrino F. Congenital absence of humerus with preaxialterminal longitudinal hemimelia and hypoplasia of the scapula in a dog: a case report. *University of Messina, Messina, Italy.* 2014; 59(10): 506-510. doi: 10.17221/7782-VETMED
4. Pallavee P, Samal R, Begum J, Ghose S. Foetal fibular hemimelia with focal femoral deficiency following prenatal misoprostol use: A case report. *Journal of Obstetrics and Gynaecology.* 2016; 36(6): 760-761. doi: 10.3109/01443615.2016.1157152
5. Pisoni L, Cinti F, Del Magno S, Joechler M. Bilateral radial hemimelia and multiple malformations in a kitten. *Journal of Feline Medicine and Surgery.* 2012; 14(8): 598-602. doi: 10.1177/1098612X12444742
6. Barrad KR, Cornillie PK. Bilateral hindlimb adactyly in an adult cat. *Journal of Small Animal Practice* 2008; 49(5): 252-253. doi: 10.1111/j.1748-5827.2007.00513
7. Arnbjerg J. Congenital partial hemimelia tibia in a kitten. *Zentralbl Veterinarmed Association* 1979; 26(1): 73-77. doi: 10.1111/j.1439-0442.1979.tb00651.x.
8. Jezyk PF. Constitutional disorders of the skeleton in dogs and cats. In: *Textbook of Small Animal Orthopedics.* Eds C. D. Newton and D. M.

Nunamaker. *J B Lippincott, Philadelphia, PA, USA*; 1985: 637-654.

9. Rahal SC, Volpi RS, Ciani RB, Vulcano LC. Use of the illizarov method of distraction osteogenesis for the treatment of radial hemimelia in a dog. *J Am Vet Med Association* 2005; 226(1): 65–68. doi: 10.2460/javma.2005.226.65

10. McKee MW, Reynolds J. Ulnocarpal arthrodesis and limb lengthening for the management of radial agenesis in a dog. *Journal of Small Animal Practice* 2007; 48(10): 591–595. doi: 10.1111/j.1748-5827.2007.00334.x.

11. Hall CB, Brooks MB, Dennis JF. Congenital skeletal deficiencies of the extremities. Classification and fundamentals of treatment. *JAMA Am. medicineassociation* 1962; 181(7): 590-599.

doi:10.1001/jama.1962.03050330020005